

"KREML"

Päivän haastattelu.

Sotamies Veikko Parviainen

on "Polan" jälkeen Ohajoen aukeitten suosituin ulkoilmateatteri. Ryssän tykistö ainakin suosii sitä erikoiseen lämpimästi ja salakytät kuulemasoin. Aivan vartiomiehen eteen oli everstin arvelun mukaan raskas rautatietykki kuopaissut mahtavan kraaterin, jommoisia näkyi siellä täällä muuallakin. Vahinkoja ei ryssän raskas tykistö ollut "Kremlissä" saanut aikaan enempää kuin muuallakaan.

Eilispäivänä läksivät Kremlin komentaja, vänrikki Reino Piironen, ja hänen adjutanttinsa, kersantti Eino Silvennoinen, kahteen pekkaan viemään ryssille hieman lukemista. Eteentyönnetystä he painuivat esteitten läpi pensaikkuun, missä näkyi vielä runsaasti jälkiä t.k. 10 päivän hyökkäystouhuista, jotka kuten muistetaan päättyivät ryssille perin ikävästi.

Kun pojat olivat edenneet n. 300 metriä, huomasivat he polulla n. 25 metrin päässä kolme lumipukuista ryssä, jotka kaiketi olivat lähteneet ottamaan selvää kuulemistaan askelista. Piironisella ja Silvennoisella ei ollut lumipukuja, mutta järki heillä leikkasi sitä nopeammin. Ryssät seisahtuivat, ja samassa lauloi Piironisen konepistooli pitkän ja nukkuttavan sarjan. Silvennoinen kiinnitti kiireesti lentolehtiset pensaisiin, ja sitten olikin kiireesti häivyttävä.

Tapahtunapaikalta kuului pian äänestä huutoa ja nolotusta. Kaipane lukevat lentolehtisiä ääneen, arvelivat pojat.

Uutiskatsaus

29.1.1942 klo 6.

PÄÄMAJAN TILANNETIEDOITUS 28.1. Pohjoisessa on partionne tuhonnut vihollistukikohdan, jolloin 43 ryssä kaatui ja 19 otettiin vangiksi. Komppanian vahvuisten vihollisosastojen hyökkäyksiä on torjuttu eri rintamilla. Suomenlahden jäälle suolasivat hävittäjämme puolen komppaniaa ryssiä ja kolonnan kokonaisuudessaan. LENINGRADIN RINTAMALLA on SS-iskujoukko tuhonnut 58 vihollisen tukikorsua ja tukikohtaa. Leningradin saartorengas on edelleen murtumaton. KRIMIN ETELÄRANNIKOLLA on tuhottu venäläinen maihinnousuosasto.

UNKARISSA on ihmisiä paleltunut kuoliaaksi. Koulut on suljettu pakkasen vuoksi. Lunta on enemmän kuin 50 vuoteen. MALTAN SAARTA Välinerellä on joulukuun alusta ponnitettu yötä päivää. Englantilaiset pelkäävät maihinnousua. GÖTEBORGIN SATAMAKORTTELISSA on ollut suuri tulipalo, samoin Tampellan Pasilan saha on palanut. JAPANILAISET etenevät hitaasti Malakalla Johoren maakunnassa. Hollannin Borneossa he ovat vallanneet Balik Papanin öljykeskuksen.

Lahdesta ja 6. Komppaniasta joutui JR 49:n 1. Komppaniassa sotiessaan seikkailuun, jommoista harvalle on sattunut.

"Tämä tapahtui Kirvun Rättykylässä, elokuun 6. päivän tienoilla. Kylää motitettiin, ja iskuryhmämme, jonka johtajana oli alikers. Koivunoro, sai tehtävän kiertää vasemmalta ja iskeä ryssien sivustaan. Pääsimme n. 10 metrin päähän bunkkereista, heitimme jo kaksi kasapanosta, joista toinen meni bunkkerin luukusta sisään, jolloin siellä tuli hiljaista. Oli jo hämärä. Äkkiä tuli käsky lähteä takaisin. Minä olin muita etempänä enkä ehtinyt muitten mukaan. Päätin pyrkiä töpinäämme, joka seurasi muun komppanian tuntumassa, mutta sivuteitä kulkiessani eksyin. Tuli vastaan lampi ja sen remmalla sauna. Keitin siinä itselleni vettä, mukamani oli hiukan vanikkaa ja sokeria, ja kuinka ollakaan, niin nukahdin saunaan ja heräsin vasta aikojen kuluttua.

Pauketta kuului eri suunnilta, eikä minulla ollut aavistustakaan, missä omat ja viholliset olivat. Tulin autioon puutarhaan, josta löysin vaapukoita ja nansikoita. Sitten osuin autotielle, jota läksin kulkemaan. Menin erään sillan yli ja ehdin kulkea satakunnan metriä, kun metsästä hyppäsi mies tielle. Luulin sitä aluksi tykistön mieheksi, mutta tarkemmin katsottuani huomasin, että vantkahan siinä oli. Vantka huudahti, ja samassa pöllähti tielle kolme muuta ryssä. Painuin ojaan, mutta samassa kuului takaakin ääntä, sieltä tuli kaksi ryssä huutaen: "Stoi - stoi." Annuin, juoksin, nenin maihin ja juoksin taas. Sillan yli ei ollut menemistä, sillä takaa kuului kova polina ja tuli luoteja. Kahlasin joen yli, missä vettä oli vyötäröihin asti. Olin jo neljättä vuorokautta eksyksissä. Harhailin metsiä pitkin, ja lopulta tuli vastaan JR 27:n viestimies, joka opasti minut rykmenttinsä konepapaikalle. Minut käskettiin telttaan nukkumaan, ja nukuinkin yhteen natoon koko vuorokauden.

Minut oli ehditty merkitä kadonneeksi ja ilmoittaa siitä kotiinkin. Ihmeteltiin kai siellä vähän, kun minulta heti perään tuli kirje", lopetti painijana ja potpurinlaulajana tunnettu stn. Parviainen. tarinansa.